

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.259/2019/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kakuk István (cím) ügyvéd által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - dr.Turi Lajos Péter (cím) ügyvéd által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 21.P.20.312/2019/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50 000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárással felmerült költséget.

A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes működteti a Z. Televíziót (ZTV-t), a társaságnak egyaránt tulajdonosa S. Város és S. Város Önkormányzata. S. Város Képviselő-testületének 2018. december 14-i ülésén a felperes ügyvezetője szóbeli beszámolót tartott, válaszolt a testületi tagok, a polgármester, az alpolgármester, valamint a jegyző pénzügyi helyzetet, a gazdálkodást, a ZTV műsoraiban s-i vonatkozású híreket mellőző tevékenységeit bíráló kérdéseire. A beszámoló kép- és hangfelvétele az interneten bárki számára hozzáférhető.

A beszámoló nyomán S. Város Önkormányzatának havonta megjelenő ingyenes közéleti lapja, a S. Közéleti Hírlap 2019. január 30-án megjelent számának második oldalán „K...” alcímmel, „T...” című írás jelent meg. A cikk szerzőt nem tüntetett fel.

Az újságcikk szerint „A napirendi pontnál végre személyesen is megtisztelte jelenlétével a képviselő-testületet, mint tulajdonost S. P. ügyvezető (a képen), aki eddig különböző kifogásokat találva nem tett eleget a meghívásnak. Nem volt viszont jelen a ZTV stábjában, így próbálva meg elkerülni, hogy a kellemetlen kérdések és a kínos magyarázkodások nagy nyilvánosság számára is láthatóak legyenek”.

A „K...” alcímet követően visszatekintett a felperesnél 2016. őszén kiderült 100 000 000 forintos sikkasztásra, utalva arra, hogy feljelentés történt, büntetőeljárás kezdődött, az azzal egy időben elrendelt belső ellenőri vizsgálat súlyos, gazdálkodással és pénzkezeléssel kapcsolatos hibákat tárt

fel. Rögzítette, hogy „Az akkori ügyvezető (aki ma is **Sá.** alkalmazásában áll) és gazdasági vezető (akit **Sá.** a ZTV ügyvezetőjének nevezett ki, **S.** aggályai ellenére) a felelősségét, valamint a felügyelő bizottság szerepét senki nem vizsgálta”.

A „**T...**” alcím alatti szövegrészlet a felperes tulajdonosi szerkezetéről rögzítette, hogy **S.**, **Sá.** és **K.** Önkormányzata, illetve a ZTV alkalmazottaiból álló egyesület 25-25 %-ban volt tulajdonos, bár csak **S.** és **Sá.** finanszírozta a felperes működését egyenlő arányban, „Ezt azért fontos kiemelni, mert a tapasztalatok alapján a leadott műsorperceket tekintve a mérleg **Sá.** javára billent”.

A „**L...**” alcím alatt szerepelt továbbá, hogy „**Sá.** Önkormányzata azonban minden korábbi megállapodást felrúgva egy, az egyesület alapszabályát sértő módon megszerezte az egyesület tulajdonrészét, majd egy árverés után a k-i tulajdonrészt is. Minderről a tulajdonostársát, **S**-ot jóval, a vélhetően törvénysértő döntés után tájékoztatta.

Az így már többségi tulajdonos jóváhagyásával a háta mögött a frissen kinevezett ügyvezető első döntése volt, hogy megtiltotta a s-i testületi ülés közvetítését, ismeretlen helyre szállíttatta a s-i stúdió berendezéseit, majd megszüntette két s-i szerkesztő állását.”

A felperes a 2019. február 27-én keltezett és az alperesi szerkesztőség által 2019. február 28-án postai úton kézhez vett helyreigazítási kérelmében hat pontban összefoglalva kért helyreigazítást az alperestől az alábbiak szerint:

1.)

„A napirendi pontnál végre személyesen is megtisztelte jelenlétével a képviselő-testületet, mint tulajdonost **S. P.** ügyvezető, aki eddig különböző kifogásokat találva nem tett eleget a meghívásnak”.

A valóság ezzel szemben ugyanis az, hogy a **Z. Televízió** tulajdonosa **S.** városa, nem pedig a képviselő-testület. Az ügyvezető, munkaköréből eredő elfoglaltságai miatt nem jelent meg a testületi üléseken.

2.)

„Nem volt viszont jelen a ZTV stábja, így próbálva elkerülni, hogy a kellemetlen kérdések és a kínos magyarázkodások nagy nyilvánosság számára is láthatóak legyenek”.

A valóság ugyanis az, hogy a **Z. Televízió** üzleti ok miatt nem tudósít a s-i képviselő-testületi ülésekről és az önkormányzat tevékenységéről. Mivel 2018. évben a cég nem kapott támogatást **S.** városától, 2018. november 15-e óta nem szolgáltat ilyen jellegű műsort.

3.)

„Az akkori ügyvezető (aki ma is **Sá.** alkalmazásában áll) és gazdasági vezető (akit **Sá.** a ZTV ügyvezetőjének nevezett ki, **S.** aggályai ellenére) a felelősségét, valamint a felügyelő bizottság szerepét senki nem vizsgálta”.

A tény ugyanis az, hogy a gazdasági vezetőt a tulajdonosi taggyűlés bízta meg ügyvezetői feladatok ellátásával 2017. március 24-én, nem **Sá.** 2019. (helyesen 2018.) 10. 15-től szintén taggyűlési határozattal lett az ügyvezető megválasztva egy nyilvános pályáztatási folyamat végén, melyet kifejezetten **S.** sürgetett. A taggyűlés a ZTV legfőbb irányító szerve, melyben a tulajdonosok akarata érvényre juthat. **S.** városát 2018. szeptemberétől senki nem képviselte ezeken az üléseken. A

másodfokú jogerős ítélet helybenhagyta az elsőfokú ítéletet a büntetőügyben, az eljárás szakszerűsége miatt.

4.)

„Ezt azért fontos kiemelni, mert a tapasztalatok alapján a leadott műsorperceket tekintve a mérleg **Sá.** javára billent”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy mivel egzakt módon a tulajdonosok soha nem tudták lefektetni a műsorpercekkel kapcsolatos elvárásaikat, a ZTV-ben mindig kényszerben figyelték a kollégák arra, hogy heti, havi és ezáltal éves szinten is ugyanannyi teret kapjon **S.** és **Sá.**

5.)

„**L...**”; „**Sá.** önkormányzata azonban minden korábbi megállapodást felrúgva egy, az egyesület alapszabályát sértő módon megszerezte az egyesület tulajdonrészét, majd egy árverés útján a k-i tulajdonrészt is. Minderről tulajdonostársát **S.-ot**, jóval a vélhetően törvénytörő döntés után tájékoztatta”.

Tény, hogy **Sá.** vételi ajánlatot tett a **Z. K. T. Egyesület** részére, mellyel annak kötelezettségeit is átvállalta. **S.** nem kereste meg az egyesületet vételi szándékkal. A tulajdonrész adásvételt megelőzően **Sá.** részéről több megkeresés történt **S.** irányába, melyek reakció nélkül maradtak. Az egyesületi tulajdonrész megvásárlása után **Sá.** polgármestere levélben tájékoztatta **S.** képviselő-testületét az eseményről, ajánlva az egyenlő tulajdoni arányok megtartása miatt, hogy **S.** pedig vásárolja meg **K.** tulajdoni részét. Ebbe az irányba sem lépett **S.** A Miskolci Törvényszéken **S.** törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett, melyben kifogásolta az egyesület és **Sá.** közötti tulajdonrész adásvételét. A hatóság megállapította, hogy az adásvétel törvényes volt, **S.** üzleti érdekei nem csorbultak. A k-i tulajdonrészt a törvény által előírt nyilvános árverésen értékesítette a ZTV a taggyűlés határozata alapján. Erre az árverésre **S.** képviseletében senki nem jelentkezett be.

6.)

„Az így már többségi tulajdonos jóváhagyásával a háta mögött a frissen kinevezett ügyvezető első döntése volt, hogy megtiltotta a s-i testületi ülés közvetítését, ismeretlen helyre szállíttatta a s-i stúdió berendezéseit, majd megszüntette két s-i szerkesztő állását”.

Ezzel szemben az a tény, hogy a **Z. Televízió** működéséhez szükséges a tulajdonos önkormányzatok támogatása. 2018. évben **S.** - bár megszavazta költségvetésében az éves 15 millió forintos támogatást - nem folyósított belőle semmit. Ennek ellenére a ZTV 2018. november 15-ig (10 és fél hónap!) beszámolt az önkormányzat munkájáról.

A **Z. Televízió S.-on** egy gyártáskönyvitő helyi egységet kívánt létrehozni a cím alatt, ahol telephelyet is létesített 2011-ben. Az egyik önkormányzati képviselő - korábbi munkatársunk - viszont önkényesen átköltöztette a berendezéseket egy magánvállalkozó által bérelt helyiségbe, innentől önálló stúdióként gondolt erre a **S.-i** Önkormányzat. Az eszközök, berendezések, melyeket leltár és pályázati elszámolás miatt a **Z. Televízió** székhelyére szállíttatott az ügyvezető (**Sá.**, **Sz. köz** 4.) mindig is a felperes neve tulajdonában álltak, saját fejlesztés keretében szerzett be a társaság. Azóta a **Z. Televízió** telephelyet létesített **S.-on** (cím alatt), ahol a szükséges berendezések is rendelkezésre állnak a műsorkészítéshez.

A munkáltatói jogokat a ZTV ügyvezetője gyakorolja a dolgozók felett, tehát személyügyi kérdésekben nem a tulajdonosok döntenek. A s-i kollégákkal (egy fő szerkesztő, egy fő operatőr-vágó) közös megegyezéssel került megszüntetésre a munkaviszony.

Az alperesi szerkesztőség 2019. február 27-én keltezett és a felperes által 2019. február 28-án e-mailen, majd március 1. napján postai úton átvett válasziratában megtagadta a helyreigazító közlemény közzétételét.

A felperes kereseti kérelmében arra kérte kötelezni az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül a S. című közéleti hírlap második oldalán, jól látható helyen, saját költségén tegye közzé az alpereshez eljuttatott a „Helyreigazítás”-t, azon pontosítással, hogy a 3.) pontban említett 2019. október 15-i taggyűlési határozat a kereseti kérelemben 2018. október 15-i dátumú.

Álláspontja szerint az alperes a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 495. § (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában foglaltak hiányában a sajtó-helyreigazítás közlését nem tagadhatta meg. A 2018. december 14-i Képviselő-testületi üléséről készület felvétel közzétételével és a cikkel is S. Város Önkormányzatának csak az lehetett a célja, hogy az ügyvezetőt és rajta keresztül a felperest minden alap nélkül megszégyenítse. Az alperes által közölt, kifogásolt szövegrészek nem felelnek meg a valóságnak, illetve a valós tényeket hamis színben tüntetik fel, azért sértik a felperes jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát, amelynek orvoslása érdekében a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. §-ában biztosított sajtó-helyreigazítás iránti jogát érvényesíti.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a keresetben és helyreigazítási kérelemben 1.), 3.), 5.), 6.) jelölt pontokban írt szöveg tartalma nem a felperesre, hanem ügyvezetőjére, S. P-re vonatkozik, ebből következően a PK 13. állásfoglalás II. pontjában foglaltak alapján hiányzik a felperes keresetösségi joga. Lényegtelen tévedésnek tekintette továbbá, hogy a felperes üzletrészesének tulajdonosa a s-i önkormányzat, nem a képviselő-testület. A 2.) és 4.) pontban jelölt szövegrészek véleményt fogalmaznak meg, amellyel szemben sajtó-helyreigazítás nem kérhető.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 150 000 forint perköltséget, megállapította, hogy a le nem rótt 36 000 forint peres eljárás illeték a Magyar Állam terhén marad.

Megállapította, hogy a felperes a törvényben rögzített határidőben kért helyreigazítást az alperesi szerkesztőségtől, aki annak nem tett eleget, a felperes szintén törvényes határidőn belül nyújtotta be a keresetlevelét.

A PK 12. állásfoglalás II. pontja alapján a sajtóközlemény teljes szövegét összefüggésében értékelve megállapította, hogy az 1.), 3.), 5.) és 6.) pontokban kifogásolt szövegrészből a felperesi jogi személy egyértelműen azonosítható, ezért a felperes keresetösségi joga fennáll.

Kiemelte, hogy a sajtó-helyreigazítási jogot a sajtótermékben közzétett valótlan, vagy valós, de hamis színben feltüntetett állítás alapozza meg. A társadalmi vitával kapcsolatos véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat általában nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya (PK 12. számú állásfoglalás III. pontja). A tényállítás és véleménynyilvánítás elhatárolása az ún. bizonyíthatósági teszttel történhet meg (BDT 2012.2653.I.). A sajtóközlemény a szabad véleménynyilvánítás alkotmányosan védett határait a felperes által vitatott 1.), 3.), 5.), 6.) pontban rögzített szövegrész tartalmát tekintve nem lépte túl.

Az 1.) számú mondat valós tényként állította, hogy a 2018. decemberi képviselő-testületi ülésén a ZTV nem volt jelen, illetve, **S.** Önkormányzatától érkező korábbi meghívásoknak a felperes ügyvezetője nem tett eleget, a távolmaradás okaira nézve pedig csak vélemény-nyilvánítást, következtetést tartalmaz. A felperes üzletrészének tulajdonosa valóban **S.** Város Önkormányzata, azonban a képviselő-testület említése az átlag olvasó számára **S.** Város Önkormányzatát azonosítja, ebből következően az állítás a felperesre nézve lényegtelen tévedésnek minősül.

A 3.) sorszám alatti közlemény a pert megelőző helyreigazítási kérelmében a felperesi nonprofit kft. korábbi ügyvezetőjének (**H. M.-nek**) valamint korábbi gazdasági vezetőjének (**S. P.-nek**) betöltött szerepét, míg a későbbiekben (keresetlevélben, valamint perbeli tényelődásában) a felperest megkárosító pénzügyi szabálytalansággal összefüggő esetleges felelősség vizsgálatával kapcsolatos álláspontját emelte ki. A PK 13. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltak szerint pedig a sajtószerv nem kötelezhető olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi.

Az 5.) számmal jelölt kifogásolt közleményben való tény, hogy **Sá.** Önkormányzata megszerezte a **Z. K. T. Egyesület** majd a **K.** üzletrészét is, és erről **S.**ot utólagosan tájékoztatta. Az előzetes eljárásban előterjesztett helyreigazítási kérelem tartalma és annak keresetlevél szerinti indoka, az ezzel összefüggő tényállítás eltérő volt, így a PK 13. számú állásfoglalás II. pontja alapján a felperes keresete nem teljesíthető.

S. Város Önkormányzata törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezése iránti kérelmét a Miskolci Törvényszék Cégbírósága visszautasította, így az érintett üzletrész adásvétel törvényességének tényleges vizsgálata nem történt meg, az erre vonatkozó helyreigazítási kérelem nyomban cáfolható volt (Pp. 495. § (2) bekezdés c) pont).

A 6.) számú kifogásolt szövegrész a), b) és c) pontja való tényt állít, az ezen körülményekre vonatkozó beszámolóban az alperes által leírtak pusztán vélemény-nyilvánításnak minősülnek.

A közlemény 2.), valamint 4.) számú szövegrésze csupán vélemény-nyilvánításnak minősül, ugyanakkor a felperes 2018. január 1. és november 15-e közötti időszakra vonatkozó kimutatás szerint a **S.**-ről sugárzott műsoridő elmaradt a **Sá.**-ról szóló műsoridő mögött.

Hangsúlyozta, hogy a helyreigazításának célja a közönség hiteles tájékoztatása, amelynek eszköze hamis tényállítások esetén a valós tények nyilvánosságra hozatala, a felperes által kért helyreigazítás azonban több ponton túlmutat a kifogásolt újságcikk hangvételén és annak kifogásolt tartalmán is. Mindezek alapján a felperes keresetét elutasította.

A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes kötelezését arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül a "**S.**" című közéleti hírlap második oldalán, jól látható helyen saját költségen tegye közzé a fellebbezésben meghatározott helyreigazító közleményt.

Álláspontja szerint a s-i közéletben való tájékozódás elsődleges és legfontosabb szintje a helyi újság és a testületi ülések televízió közvetítése, azok csak együttesen értelmezhetőek teljeskörűen, ezért nem állítható, hogy a helyreigazítás meghaladná a sérelmes újságcikk által közvetített üzeneteket. A helyreigazítási kérelem megfelel a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltaknak, a helyreigazítás megtagadásának Pp. 495. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn. A sajtócikk

konkrét tényállításokat, nem vélemény-nyilvánítást tartalmaz, abban az alperes szándékosan hamis színben próbálja a tényeket feltüntetni.

A kereset 3. és 5. pontjában foglaltak kapcsán rámutatott, hogy a perben szó szerint ugyanazt a helyreigazítást kérte, mint a sajtószervhez eljutott kérelmében. Amíg az előzetes eljárásban nem kellett jogi indokolást adnia, ez a keresetlevél kötelező eleme, azonban ez nem jelenti az előzetes helyreigazítási kérelem és a kereset eltérését.

A sajtócikk azon szóhasználata, hogy "végre megjelent" és "különféle kifogásokat találva" megvalósítja a valós tények hamis színben való feltüntetését. A képviselő-testület és az önkormányzat az átlagpolgár számára sem mosható össze. Az elsőfokú bíróság ítéletében nem vette figyelembe azt sem, hogy a Miskolci Törvényszék törvényességi felügyeleti eljárás során hozott visszautasító határozata szerint az üzletrész értékesítéssel nem érte sérelem S. Város Önkormányzatát. A képviselő-testület 2018. december 14-én ülésén a felperesi ügyvezető a cikkben szereplő minden kérdésre válaszolt, a cikk csak ezt követően jelent meg, így értelmezhetetlen, hogy a cikkben szereplő valós tényeket hamis színben feltüntető tényállításokat miért értelmezte az elsőfokú bíróság véleménynyilvánításnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Kiemelte, hogy a sajtóközleményt egészében, összefüggéseire tekintettel kell vizsgálni, a cikk a felperes és törvényes képviselője tevékenységének - valóságalapot sem nélkülöző - értékelését, bírálatát adja, véleménynyilvánítás, melyet a felperes és törvényes képviselője mindaddig köteles tűrni, amíg az kifejezőmódjában indokolatlanul nem bántó, nem sértő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges bizonyítást lefolytatta, helytállóan döntött a felperes keresetének elutasításáról, az ítélet indokaival ugyanakkor az ítélet tábla csak részben értett egyet.

A sajtó-helyreigazítási eljárás a személyiségi jog védelmének speciális eszköze, melynek funkciója a sajtóbeli megjelenéssel okozott jogsérelemmel szembeni gyors jogvédelem biztosítása akként, hogy a sérelmet okozó valótlan, vagy hamis színben feltüntetett tényekkel azonos módon hozza nyilvánosságra az állítások valótlanságát, megalapozatlanságát és a való tényeket. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint a sajtó-helyreigazítás iránti kérelem tárgya maga a médiatartalom, a sajtó-helyreigazítás a védelem objektív eszköze, az Smtv. 12. § (1) bekezdésében meghatározott tényállás megvalósulása esetén a helyreigazítási kötelezettség a médiaszolgáltató felróhatóságától független. A helyreigazítási kérelem kapcsán csak az vizsgálható, hogy a sérelmezett tartalom ténylegesen tényállítás-e, amennyiben tényállítás, annak valótlan vagy a való tényeket hamis színben feltüntető jellege megállapítható-e. Annak azonban nincs jelentősége és ezért kívül esik a vizsgálat körén, hogy milyen okok, körülmények vezettek a sérelmezett közlemény megjelenéséhez, azzal mi volt a sajtószerv „célja”. Helytállóan utalt ezért arra az elsőfokú bíróság, hogy a per elbírálása szempontjából nincs annak relevanciája, hogy hogyan, milyen hangnemben, szellemben zajlott le a képviselő-testületi ülése. Amennyiben a felperes ügyvezetőjének megítélése szerint az ott elhangzottak emberi méltóságában, becsületében vagy jó hírnevében sértették, a személyiségi jogvédelem általános eszközeivel élhet.

Az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott PK 12. számú állásfoglalás III. pontja szerint véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja. Valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés véleménynek minősül, annak valósága nem bizonyítható.

A sajtóközlemény első bekezdésében megfogalmazottakból a felperes által sérelmezettek - tehát a felperesi ügyvezető korábbi távolmaradásának, illetőleg a képviselő-testületi ülés közvetítése elmaradásának az oka - csupán egy valós tényből levont következtetése a közleménynek. A felperesi jogi képviselő távolmaradását, a közvetítés elmaradását egyaránt indokolhatják a felperes által előadottak, és a cikkben szereplő okok, a közlemény e körben csupán a következtetést, véleményt tartalmaz.

A helyreigazítást kérő személy megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot a helyreigazításra (PK 12 sz. állásfoglalás II. pont). A felperes résztulajdonosa a felperes állításával egyezően valóban S. Város Önkormányzata és nem a képviselő-testület, azonban a felperes megítélése szempontjából sajtóközleményben szereplő tévedésnek jelentősége nincsen, erre tekintettel személyiségi jogait sem sérti, helyreigazítás tárgya nem lehet. Helytállóan állapította meg, ezért az elsőfokú bíróság, hogy e tekintetben helyreigazítás alappal nem volt kérhető.

A felperes fellebbezésében ugyanakkor helytállóan állította, hogy keresete a 3. és 5. pontban kért helyreigazítási kérelem körében önmagában a PK 13. állásfoglalás II. pontja alapján nem volt elutasítható. A felperes által az előzetes eljárásban, valamint a keresetben kért helyreigazítás szövege egymással megegyezik, a felperes keresetében nem tért el, vagy terjeszkedett túl az érvényesíteni kívánt jogot rögzítő előzetes helyreigazítási kérelmen. Az előzetes eljárásban a Pp. 495. § (1) bekezdése alapján csupán a sérelmezett közleményt, a valótlan, vagy hamis színben feltüntetett tényállításokat és a valós tényeket kell feltüntetni, a kérelmet indokolni ezen túlmenően nem szükséges. A Pp. 170. § (2) bekezdése szerint a keresetlevélben visszautasítás terhe mellett fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján, az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket, továbbá az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést is. A felperes ennek megfelelően keresetlevelében részletes indokát kell adja a helyreigazítás iránti kérelmének: kifejtve hogy az adott állítások miért nem felelnek meg a valóságnak, illetőleg a tényeket milyen módon tünteti fel hamis színben a médiaszolgáltató. A felperes ezen törvényi követelményt teljesítve tett keresetlevelében és a per során valamennyi sérelmezett állítás tekintetében részletes előadást, ami azonban nem jelenti azt, hogy a kereseti kérelem meghaladná a előzetes eljárásban előterjesztett helyreigazítási kérelem kereteit. Az sem megállapítható, hogy a felperes keresetével érvényesített igény tartalmában vagy terjedelmében meghaladná a helyreigazításhoz szükséges mértéket, a sajtószerv részére ezen kérelmek tekintetében az önkéntes helyreigazítás lehetősége adott volt.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 2:54. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni, ezért sajtó-helyreigazítást is csak az kérhet, akire a kifogásolt közlés vonatkozik, vagy akinek a személyét a közlemény érinti. A PK 13. számú állásfoglalás I. pontja alapján a jogi személy csak akkor kérhet sajtó-helyreigazítást, ha a kifogásolt tényállítások a jogi személy tevékenységét érinti, a közlemény kifejezetten a jogi személyre utal (EBH1980. 83.), nem kérhet sajtó-helyreigazítást az alkalmazottja, tagja vagy tisztségviselője nevében, ha a közlemény közvetlen utalása kizárólag valamelyik alkalmazottat, tagot, a tisztségviselőt érinti (BH1978.32., BH1993.22.). A perbeli közlemény "L..." fejezete **Sá. Önkormányzatának** tulajdonszerzésével foglalkozik. Nem a felperes, hanem az abban tulajdonos **Sá. Város Önkormányzatának** megítélésére lehet kihatással az egyes tulajdoni részek megszerzésének módja, körülményei. A felperes a társaság tulajdonrészének átruházását befolyásolni, kontrollálni nem tudja, az azzal kapcsolatos közlések a felperes, mint jogi személy megítélését nem érintik, ezzel kapcsolatosan a helyreigazítási kérelem előterjesztésére ezért nem a felperes, hanem **Sá. Város Önkormányzata** lenne jogosult.

A felperes sérelmezte a cikk azon megállapítását is, mely szerint a felperesi ügyvezető felelősségét a társaság sérelmére elkövetett sikkasztással összefüggésben senki nem vizsgálta. E körben a felelősség alatt a felperes keresetében foglaltakat szemben nem csupán a büntetőjogi felelősséget kell érteni, a közlemény a felelősség fogalmát köznyelvi szempontból használta. A közlemény ugyanakkor e körben is csupán véleményt fejezett ki és nem tényállítást tartalmazott, melynek helyreigazítására nincs lehetőség. A közlemény ezen része ugyanakkor nem közvetlenül a felperesre, hanem annak jelenlegi és korábbi ügyvezetőjére, illetőleg - a kinevezéssel kapcsolatban - a tulajdonos **Sá. Város** Önkormányzatára utal, ezért - amennyiben a közleményt tényállítást tartalmazna - annak helyreigazítását is az ügyvezető, illetve **Sá. Város** Önkormányzata kérhetné.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a leadott műsorpercek megoszlására vonatkozóan a közlemény csupán szubjektív észlelést, tehát véleménynyilvánítást tartalmaz, amelynek helyreigazítása nem kérhető.

Megfelel a valóságnak, hogy az ügyvezető megtiltotta a s-i képviselő-testületi ülés közvetítését, elszállította a s-i stúdió berendezéseit és megszüntette két s-i szerkesztő állását, így tehát valótlan tényállítást a sajtóközlemény e körben sem tartalmaz. Nincs annak jelentősége, és a közlemény nem is tartalmazza, hogy a munkaviszony megszüntetésére Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 64. § (1) bekezdésében meghatározottak közül mely módon került sor, felperes által sem vitatott tény, hogy a két munkatárs munkaviszonya megszűnt. Tény az is, hogy a stúdió berendezéseit a felperes korábban elszállította, azok fellelhetőségét akkor a tulajdonossal nem közölte, nincs annak jelentősége, ha erről később beszámolt, mint ahogy annak sem, ha azokat később visszaszállították. Szintén tény, hogy a képviselő-testületi ülések közvetítését a felperes megszüntette, annak indoka e szempontból közömbös. Nem tényállítás azonban, hogy ezen intézkedésekre rögtön az ügyvezető kinevezését követően „elsőként”, vagy azt követően rövid idővel került-e sor.

A felperes utalt arra, hogy a közlemény egésze, annak hangvétele azt sugalmazza, hogy a felperesi gazdasági társaság működésében szabálytalanságok, jogellenes állapot érhető tetten. Nem vitatottan a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésében kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Ugyanakkor a "sugallat" helyreigazítás tárgya nem lehet, mivel az alapvetően egy egyéni tudattartalom, nem pedig a sajtó-helyreigazítási eljárás jogszabály által megkívánt valótlan tényközlés, illetőleg való tény hamis színben való feltüntetése (BDT 2014.3192).

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a felperes keresetének elutasításáról, ítéletét az ítéletábra - az indoklás részbeni módosítása mellett - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárással felmerült, a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése szerint igazolt költségét, amely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint felszámított ügyvédi munkadíj, ennek megfizetésére kötelezte az ítéletábra.

A felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentesség illeti, a le nem rótt fellebbezési illeték ezért a Pp. 96.§ (1) bekezdése és 102. § (6) bekezdése folytán az állam terhén marad.

Debrecen, 2019. június 13.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-